

Panská bitva 2009

Datum	2. - 5. dubna 2009	
Pořádal	naši přátelé, zabývající se Living History	Horní hrad na Karlovarsku
Zúčastnili se	Worlík Jiřík Bílý Ďábel Verča	Rytíř Petr ze Dvorsk Panoš Jiřík ze Čtyř Dvorců Zbrojnoš Roman Panoš Vítězslav
Zapsal	Bílý Ďábel s úpravami ostatních zúčastněných	

Čtvrtek 2. dubna 2009

Poměrně brzy ráno jsme se s Jiříkem sešli v centru Brna, a jak už je jeho zvykem, oblečen v dobovém mě přivítal a vyrazili jsme na Špernak, za naším velitelem. Dopoledne pak probíhalo v duchu posledních příprav. Každý měl plné ruce práce a já jsem se snažil doplést kroužky na Vítězslavově přilbě, na čemž jsem strávil přinejmenším dvě hodiny a i tak se vše úplně nezdařilo. Inu žádný učený z nebe nespadl.

Odpoledne pak, kdy už všechny přípravy byly u konce, naložili jsme povoz a vyrazili vstříc osudu, který nám ale ovšem moc nepřál. Ještě jsme ani neopustili Brno a přišla první komplikace a to v podobě exploze duše u kola od přívěsu. Během cesty nás pak potkaly ještě další zajímavé zážitky, jako volně pobíhající slintající zuřivý pes na benzince a další humorné zážitky.

Na místo konání jsme dorazili až pozdě v noci, přivítali jsme se s ostatními, kteří již dorazili před námi, a poté jsme se pustili do stavby Kalifova stanu. Poté měl každý svůj vlastní program. Ostatní se vydali ohřát své kosti k ohni u Landštejnů, zatímco já jsem to již vzdal a ulehl k spánku.

Pátek 3. dubna 2009

Tomáš, Špernakův bratranec a náš řidič, který evidentně celou noc oka nezavřel, a povzbuzen trochou dobrého pití nás ráno úspěšně, ne zrovna tichým způsobem, probral. Bylo zbytečné mu něco vyčítat, jelikož než jsme se vzpamatovali, Tom podlehl únavě a ulehnul ke spánku. Jediný, koho se mu nezdařilo probrat, byl sám Špernak, za což může být bohu vděčný, jelikož by si tím možná vysloužil nějakou tu nadílku :-).

Během dopoledne jsme přivítali dalších pár příchozích a pustili se do práce. Práce šla vcelku od ruky a vládla dobrá nálada. Paní z Landštejna zatím připravila chutný oběd, který nám ještě na spokojenosti přidal. Když jsme dokončovali poslední stany, dorazili na místo další naši

nejbližší jako Vítězslav, Worlík a o chvíli poté i zbytek Špernakovi družiny. Přivítaly jsme se a pustili zpět do práce.

Během odpoledne jsme dokončili naše ležení a na příkaz hlavního velitele voje, Pana Vrcova, začali chystat pasti na uvítání nezvaných hostů z nepřátelského tábora. Během odpoledne jsme si také zopakovali pravidla akce, aby nedošlo k nějaké nežádoucí situaci a poté již netrpělivě čekali na začátek hry.

Po zahájení tábor okamžitě ožil, každý si hleděl svých povinností ku svému pánu. Byly rozestavěny stráže a mocní pánové šli debatovat o strategii pro nadcházející boj. Já a zbrojnoš Sazík, jenž s Luciem na akce semtam jezdí, jsme hráli v kostky.

Během doby co, jsme hlídali Špernakovo ležení a po jisté době, kdy se mi ani jeden vrh nepovedl, jsem osočil Sazíka z podvādění a strhla se malinká potyčka, za kterou jsme byli odvedeni před Špernaka, a JENOM JA!! :-)* spravedlivě potrestán 10 ranami bičem. A jako odměnu, za naši nevychovanost, jsme byli přiděleni k nočnímu průzkumu. Tak přidali se k nám pak ještě velký Kuba se svým bratrem či bratrancem, teď nevím, a posléze jsme byli přiděleni k Maršálkovi a jeho skupině zabijáků, která dostala za úkol držet most mezi oběma tábory a popřípadě řešit nepřátelské zvědy a jinou havět potulující se okolím, delikátním a tichým způsobem.

Poté co jsme dorazili na most, jsme se rozdělili na dvojice a Já se Sazíkem jsme pak vyrazili do temné noci hledat nepřátelský tábor a jeho slabiny. Asi po dvou, až třech hodinách, jsme dorazili zpět do našeho ležení a byli jsme ihned předvedeni před Špernaka a poté před Vrcova, abychom sdělili, co jsme viděli, kde přesně jsme byli, popsali stav nepřítele a terén. Během průzkumu jsme měli nutkání, tiše odstranit pár neostražitých, unavených obyvatelů protivníkovy ležení a nutno říct, že se nám proto vytvářely perfektní situace, ovšem úkolem nebylo hrdinsky bojovat a zemřít, nýbrž předat informace a tak se i stalo.

Poté jsme byli odměněni chutnou krmí a napojeni dobrým pitím, jen co jsme však ulehli, došel pan Hatalmas, jakožto velitel stráží s tím, že naše hlídka začíná za 5 minut. Ustrojili jsme se tedy, a rozestavěni byli kolem celého ležení. Hlídka ubíhala vcelku rychle, ačkoliv jsme byli všichni promrzlí a někteří nešťastníci ještě mokří a unavení z průzkumu. Snad jen Vítězslav měl nějaký zákeřný zdravotní problém, co si pamatuji. Navíc nebyl moc čas na nudění se nebo snad pospávání, jelikož nepřátelští zvědi neustále pobíhali sem a tam, v lesíku kousek od tábora. A Worlík, ten už o nudě teprve mluvit nemůže, když na stráží místo nepřítele kance potkal. Avšak o nic se nepokusili a naše hlídka zdárně skončila a všichni jsme se poté odebrali spát.

Sobota 4. dubna 2009

Hned z rána jsme se urychleně začali soukat do zbrojí, ráno se totiž našel mrtvý zbrojný z našeho tábora a tak se vyslali zvědi, aby se ověřilo, že nepřítel není někde poblíž ležení a nečeká na vhodný moment pro přepad. Zanedlouho se zvědi vrátili a oznámili, že minimálně dvě korouhve a odhadem 20 mužů se blíží k lávce přes řeku, která leží pod naším táborem. Nato však pan Vrcov a Pan Špernak vyrazili na vyjednávání dolů s malou skupinou svých nejvěrnějších. Vyjednávání by se mohlo lehce stát slovem dne, jelikož se opravdu jednalo celé dopoledne. Tábor byl stále v pohotovosti a zbrojní připraveni k boji. Já jsem byl vyslán, abych z přiměřené dálky kontroloval situaci u vyjednávacího stolu a popřípadě doběhl pro pomoc, kdyby snad nepřítel plánoval nějakou zradu. Když jsem se ale po delší době vrátil zpět do tábora, abych informoval své nadřízené o postupu jednání, nikdo v našem ležení nebyl. Jak sem

se pak dozvěděl od Landštejnů, Jiřík, Vítězslav, Worlík a všichni ostatní šli na druhou stranu od tábora hlídat další řečiště, kterým by mohl nepřítel proniknout. V táboře byl klid, dole se dál vyjednávalo, a já jsem se na chvíli schoval do stínu stanu, abych alespoň na minutku unikl žhavému slunci,

jenomže moc jsem si neodpočal, jelikož zazněl roh a zbývající velitelé právě přítomní v táboře svolávali muže a chystali se k boji. Dorazili totiž zprávy o nenadálém přepadu našich mužů u řečiště.

Přidal jsem se tedy k nim, abych podpořil své druhy a pány ve zbrani. Během cesty jsem ještě zaslechl výkřiky války a krutého boje, ty ovšem po chvíli ustaly. Během pochodu jsme byli informováni, že tam jsou

někteří stále naživu a tudíž bylo vybrána malá družina lehkooděnců, aby si spěchem k místu boje pospíšila. Když jsme dorazili, bylo již pozdě. Se slzou v očích jsem shlížel na své padlé druhy, jako byl Jiřík, Vítězslav, Worlík a ostatní. Velitel oddílu po krátké době váhaní rozhodl, že odnese těla a nadále na stráž u řečiště nezůstaneme. Poberali jsme tedy mrtvé, někteří z nich se pobrali sami :-D, a vyrazili zpět do ležení. Když se pak Špernak s Vrcovem vrátili z jednání a dozvěděli se o podlém chování našeho nepřítele. Rozhodli se neotálet a ihned svolali vojsko a vyrazilo se zpět k řečišti pomstít naše mrtvé a ztrestat zradu.

Když se voj dostal k řečišti, uviděli jsme nepočtenou skupinku zbrojných velitelem nepřátelského ležení v čele, znovu se dalo do jednání. Pan ze Špernaku nám naznačil, ať jsme připraveni a tak jsme nervózně, jak smečka hladových vlků, čekali, kdy to začne a budeme moci tu skupinku třesoucích se zbrojných naházet a nasekat do řečiště jako pokrm rybám. Bohužel k odvetě nedošlo. Pan ze Špernaku o ni sice horlivě usiloval, ale nepřítel přišel uzнат svou porážku a město, o které se zde jednalo, se rozhodl přenechat Vrcovovi. Hra tedy skončila a bitva samotná se neodehrála. Na místo toho nám bylo nabídnuto občerstvení v nepřátelském táboře, kde se následně konaly buhurty.

Ovšem nikomu ze Špernakovy družiny, krom Janka, Sazíka a Hatalmase, se na buhurty nechtělo a vyrazili jsme tedy vstříc našemu táboru. Všichni jsme byli unavení a hlavně mrzutí z toho, že konečná hlavní bitva protentokrát nebyla. V táboře jsme se pak všichni občerstvili a připravovali na večerní hostinu, která se konala na hradě.

Samotná hostina byla perfektní, pilo se, hodovalo a semtam i zpívalo. Zatancovala nám břišní tanečnice, která byla po právu zasypaná zlaťáky za svůj výkon... ačkoliv...do zlaťáků se na zemi okamžitě pustila Chebská hotovost, z čehož vznikla zajímavá podívaná, když se to zvrhlo na nádhernou rvačku, která neodmyslitelně patří k dobovému koloritu. Později se nám dokonce dostalo té cti, vykopat Chebany ze sklepa, kde hodovalo panstvo a místo nich ke stolu jsme pak usedli my:-).

Hodovalo se hluboko do noci, ale pokud vím, všichni dorazili zpět do tábora relativně brzo tak, abychom byli schopní další den fungovat.

Neděle 5. dubna 2009

V poklidu jsme nějak rozumně všichni povstávali a začali se chystat na cestu domů. Pobalili jsme se, poklidilo se tábořiště a vyrazilo se k nejbližší hospodě či restauraci na oběd. Po dobrém

obědě jsme se vydali na dlouhou cestu do Brna, avšak žádné vážné komplikace již nenastaly, teda krom toho že nám něco odletělo z kola, ale takové věci se stávají :-D.

Do Brna jsme dorazili až večer, vyložili jsme náklad u Špernaka a každý vyrazil svojí cestou domů.

bdb

* pozn. Kalifova: teda ta nespravedlnost!!!:-)